

Chapters 6-9: Boundaries of the Land and Use of Shemita Produce

<p>3 regions regarding Shevi'it: All that was occupied by those who came up from Babylon, may not be eaten or cultivated. All that was occupied by those who came up from Egypt, may be eaten, but not cultivated. From the river and from Amanah and further, may be eaten and cultivated.</p>	<p>6 שלוש ארצות לשביעית: כל שהחזיקו עולי בבל – לא נאכל ולא נעבד כל שהחזיקו עולי מצרים – נאכל אבל לא נעבד מהנהר ומאמנה ולפנים – נאכל ונעבד</p>	
<p>An important rule about Shevi'it: whatever is human food or animal food or from a species of dyeing if it does not last in the land, it and its purchase money have Shevi'it laws, and the laws of Bi'ur. An additional rule: whatever is human food or animal food or from a species of dyeing if it does last in the land, it and its purchase money have Shevi'it laws, but not the laws of Bi'ur.</p>	<p>7 כלל גדול אמרו בשביעית: כל שהוא מאכל אדם ומאכל בהמה וממין הצובעים, ואינו מתקיים בארץ – יש לו שביעית ולדמיו שביעית יש לו ביעור ולדמיו ביעור ועוד כלל אחר אמרו: כל שהוא מאכל אדם ומאכל בהמה וממין הצובעים, ומתקיים בארץ – יש לו שביעית ולדמיו שביעית אין לו ביעור ולא לדמיו ביעור</p>	
<p>An important rule about Shevi'it: anything designated as human food cannot be made a plaster for humans, and certainly not for animals. Anything not designated as human food can be made a plaster for people but not for animals. Anything designated neither as human nor animal food – if he intended it as human or animal food, we impose on it stringencies of human or animal food. If he intended it for wood, it is considered wood.</p>	<p>8 כלל גדול אמרו בשביעית: כל המיוחד לאוכל אדם – אין עושין ממנו מלוגמא לאדם ואין צורך לומר לבהמה וכל שאינו מיוחד לאוכל אדם – עושין ממנו מלוגמא לאדם אבל לא לבהמה וכל שאינו מיוחד לא לאוכל אדם ולא לאוכל בהמה – חשב עליו אוכל אדם ואוכל בהמה נותנים עליו חומרי אדם ובהמה חשב עליו לעצים הרי הוא כעצים</p>	
<p>3 regions for Bi'ur (m. 2): Judah, Transjordan, and the Galilee. Why delineate 3 regions? So that they would eat in each [region] until the last of its [produce] was finished.</p>	<p>9 שלוש ארצות לביעור (מ"ב): יהודה ועבר הירדן וגליל ולמה אמרו שלוש ארצות? שיהיו אוכלין מכל אחת ואחת עד שיכלה האחרון שבה</p>	

Opening Mishnah of Chapter 9

(א) הפגם, והירבוזין השוטים, והחלגלוגית, כסבר שבהרים, והכרפס שבנהרות, והגרגר של אפר, פטורין מן המעשרות, ונלקחין מכל אדם בשביעית, שאין פיוצא בהם נשמר. רבי יהודה אומר, ספיחי חרדל, מתרין, שלא נחשדו עליהן עוברי עברה. רבי שמעון אומר, כל הספיחין מתרין, חוץ מספיחי כרוב, שאין פיוצא בהם בירקות שדה. וחכמים אומרים, כל הספיחין אסורין.

Rue, wild purple amaranth, purslane, mountain coriander, river celery, and arugula are all exempt from tithes and may be purchased from anybody during the Sabbatical year, because their counterparts are not guarded. Rabbi Yehudah says, mustard aftergrowths are permitted, since transgressors are not suspected concerning them. Rabbi Shimon says, all aftergrowths are permitted, except for cabbage aftergrowths, since they have no counterparts in field vegetation. The Sages say: all aftergrowths are prohibited.

(ב) שלש ארצות לבעור, יהודה, ועבר הידן, והגליל. ושלש ארצות לכל אחת ואחת...

Transitioning from Ch. 4-5 to Ch. 6-9

A. Chapter 6 as Segue

Chapter 6	מ"א: שלוש ארצות לשביעית מ"ה: אין מוציאין... מהארץ לחוצה לארץ מ"ו: אין מביאין תרומה מחוצה לארץ לארץ	Chapter 5	מ"ז: ומוכר לגוים בארץ ולישראל בחוצה לארץ
	מ"ד: מאימתי מותר אדם ליקח ירק מוצאי שביעית		מ"ה: מאימתי מותר אדם ליקח לוף מוצאי שביעית
	מ"א: נעבד / לא נעבד	Chapters 1-5	Working the Land
	מ"א: נאכל / לא נאכל	Chapters 7-9	Consuming the Produce

B. Connection between 9:1 and Earlier Chapters

Chapter 5	Chapter 3	Chapter 4	9:1
שאין מחזיקין ידי עוברי עברה (ט) כל שמלאכתו מיוחדת לעבירה אסור (ו)		משרבנו עוברי עברה (א)	ספיחי חרדל מותרין שלא נחשדו עליהם עוברי עברה Anaphora
	משייבש המתוק (א)		עד שייבש המתוק (ו)

C. M. 7:1 as Introduction to Chapters 8-9

Chapter 7	Chapter 8	Chapter 9
<p>יש לו שביעית ולדמיו שביעית (א-ג, ה-ו) שארין עושין סחורה בפירות שביעית (ג)</p>	<p>אין עושין לו מלוגמא... (א) שביעית ניתנה לאכילה לשתיה ולסיכה... (ב) אין מוכרין פירות שביעית לא במידה ולא במשקל... (ג) ... לקט לי בו ירק היום שכרו אסור (ד) אין נותנין לבייר ולא לבלן (ה) תאנים של שביעית אין קוצין אותן במוקצה... (ו) אין מבשלין ירק שלשביעית בשמן של תרומה (ז) אין לוקחין עבדים וקרקעות ובהמה טמאה מדמי שביעית (ח) עור שסכו בשמן של שביעית ידלק / יאכל כנגדו (ט) מרחץ שהוסקה בתבן ובקש של שביעית מותר לרחוץ בה (יא)</p>	
<p>יש לו ביעור ולדמיו ביעור (א) לעלים יש ביעור (ה) חייבים לבער מין בשאינו מינו... (ז) דמיהם מתבערין (ב)</p>		<p>שלוש ארצות לביעור (ב-ג) אוכלים על המופקר אבל לא מן השמור... ר' יהודה מתיר כל זמן שביכרו עד שלא יכלה הקיץ (ד) המלקט עשבים לחים עד שייבש המתוק (ו) הכובש שלושה כבשים בחבית אחת... אוכלים על הראשון/האחרון (ה) מי שהיו לו פירות שביעית והגיע שעת הביעור מחלקין מזון שלוש סעודות לכל אחד ואחד (ח) העניים אוכלים אחר הביעור אבל לא עשירים... (ח) מי שהיו לו פירות שביעית שנפלו לו לירושה... ינתנו לאוכליהם / ימכרו לאוכליהם ודמיהם יתחלקו לכל אדם</p>

Transacting with Transgressors

תוספתא פ"ד ה"ה

אין מוכרין פירות שביעית לחשוד על השביעית אחד זרעים הנאכלין ואחד זרעים שאין נאכלין בית שמי או' לא ימכר לו שדה בשביעית ובית הלל מתירין

משנה סוף פרק ט (מ"ט)

מי שהיו לו פירות שביעית שנפלו לו בירשה או שנתנו לו במתנה, רבי אליעזר אומר, ינתנו לאוכליהן. וחכמים אומרים, אין החוטא נשכר, אלא ימכרו לאוכליהן, ודמיהם יתחלקו לכל אדם. האוכל מעסת שביעית עד שלא הורמה חלתה, חזב מיתה.

If one possessed produce of the Sabbatical year that came to him as an inheritance, or that was given to him as a gift; Rabbi Eliezer says it may be given to those who eat it. The Sages say: the transgressor may not benefit, but rather it may be sold to those who eat it, and the money should be distributed to all people.

Boundaries of Eretz Yisrael

Hallah 4:8	Shevi'it 6:1
<p>(ח) רבן גמליאל אומר, שלש ארצות לחלה. מארץ ישראל ועד קזיב, חלה אחת. מפזיב ועד הנהר ועד אמנה, שתי חלות, אחת לאור ואחת לכהן. של אור יש לה שעור, ושל כהן אין לה שעור. מן הנהר ועד אמנה ולפנים, שתי חלות, אחת לאור ואחת לכהן. של אור אין לה שעור, ושל כהן יש לה שעור.</p> <p>Rabban Gamliel says, There are three regions with regard to [the laws of] Challah: From the land of Israel to Keziv, one [portion of] Challah; from Keziv to the river and to Amanah, two [portions of] Challah - one to the fire and one to the priest, with [the one] to the fire having a minimum measure, and [the one] to the priest lacking a minimum measure; from the river and from Amanah and inward, two [portions of] Challah, one for the fire and one for the priest, with [the one] for the fire lacking a minimum measure, and [the one] for the priest having a minimum measure.</p>	<p>(א) שלש ארצות לשביעית. כל שהחזיקו עולי בבל, מארץ ישראל ועד קזיב, לא נאכל ולא נעבד. וכל שהחזיקו עולי מצרים, מפזיב ועד הנהר ועד אמנה, נאכל, אבל לא נעבד. מן הנהר ומאמנה ולפנים, נאכל ונעבד.</p> <p>There are three regions in regard to the Sabbatical [laws]. All [land] that was controlled by those who came up from Babylon, [that is,] from the Land of Israel until Kiziv, [its produce] may not be eaten and [it] may not be cultivated. And all [land] that was controlled by those who came up from Egypt, [that is,] from Kiziv until the river and until Amanah, [its produce] may be eaten, but [it] may not be cultivated. From the river and from Amanah and further, [its produce] may be eaten and [it] may be cultivated.</p>

See map - [here](#)

שבת פרק ז משנה א

כלל גדול אמרו בשבת:

כל השכח עיקר שבת ועשה **מלאכות הרבה בשבתות הרבה** אינו חייב אלא חטאת אחת והיודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל שבת ושבת והיודע שהיא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל מלאכה ומלאכה העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא חטאת אחת:

שביעית פרק ז משנה א

כלל גדול אמרו בשביעית:

כל שהוא **מאכל אדם ומאכל בהמה** וממין הצובעים, **ואינו מתקיים בארץ** – יש לו שביעית ולדמיו שביעית יש לו ביעור ולדמיו ביעור

שביעית פרק ח משנה א

כלל גדול אמרו בשביעית:

כל המיוחד **לאוכל אדם** – אין עושין ממנו מלוגמא לאדם

מעשרות פרק א משנה א

כלל אמרו במעשרות:

כל שהוא **אוכל ונשמר וגדוליו מן הארץ** חייב במעשרות

פאה פרק א משנה ד

כלל אמרו בפאה:

כל שהוא **אוכל ונשמר וגידוליו מן הארץ** ולקיסתו כאחת **ומכניסו לקיום** חייב בפאה

ירושלמי שבת פרק ז הלכה א

מהו כלל גדול?

א"ר יוסי בי רבי בון שהוא גדול מכלל שביעית. שהשבת חלה על הכל ושביעית אינה חלה אלא על עבודת הארץ בלבד.
תמן תנינן: כלל גדול אמרו בשביעית - מהו כלל גדול?
א"ר יוסה בי רבי בון שהוא גדול מכלל מעשרות.
שהשביעית חלה בין על אוכלי אדם בין על אוכלי בהמה. ומעשרות אינן חלין אלא על אוכלי אדם בלבד.
תני בר קפרא: כלל גדול אמרו במעשרות – מהו כלל גדול?
אמר רבי יוסה בי רבי בון שהוא גדול מכלל פיאה.
שהמעשרות חלין בין על דבר שמכניסו לקיום ובין על דבר שאין מכניסו לקיום. ופיאה אינה חלה אלא על דבר שמכניסו לקיום.